

Sbírka zákonů a nařízení státu česko-slovenského.

Částka 116.

Vydána dne 28. prosince 1938.

Cena: Kč 2 80.

Obsah: (356.—359.) **356.** Zákon, kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho účinnost. — **357.** Vyhláška o úplném znění zákona o dani z obratu a dani přepychové. — **358.** Zákon, kterým se s některými změnami prodlužuje účinnost zákona o přírážkách k dani z obratu a dani přepychové. — **359.** Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho účinnost.

356.

Zákon ze dne 16. prosince 1938,

kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho účinnost.

Národní shromáždění republiky Česko-Slovenské usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Účinnost zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., a ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., prodlužuje se s těmito změnami:

1. V § 1, odst. 3 vkládá se mezi druhou a třetí větu toto nové ustanovení: „Obstarává-li účastník příležitostného sdružení dodávku nebo výkon vlastním jménem na účet tohoto sdružení, nejde v poměru mezi ním a ostatními účastníky příležitostného sdružení o zdanitelné dodávky nebo výkony.“

2. § 4, č. 1 bude zníti: „dodávky při vnučených dražbách vyjma dodávky předmětů, jejichž vlastníkem jest ten, jemuž vyhláška o paušalování daně (§ 19, odst. 8) ukládá povinnost platiti z dodávek těchto předmětů paušál;“.

3. § 4, č. 14, písm. a) a e) se vypouští; tamtéž se označují písm. b) až d) jako písm. a) až c).

4. § 4, č. 18 bude zníti: „dodávky vývozcům, kteří jsou tuzemskými podnikateli, ne-

převádí-li dodavatel na vývozce fyzickou držbu, nýbrž vyváží-li se předměty dodávky na účet vývozcův v nezměněném stavu do ciziny. V případech, kde před vývozem dochází k dvěma tuzemským dodávkám téhož předmětu, není dani podrobena ani dodávka tuzemskému podnikateli, ani další dodávka vývozci, který jest tuzemským podnikatelem, jestliže se při žádné z těchto dodávek nepřevádí fyzická držba, nýbrž vyváží-li se předmět dodávek na účet vývozcův v nezměněném stavu do ciziny. Dále nejsou dani podrobeny výkony, záležející ve zpracování movitých věcí hmotných a prováděné v tuzemsku prokázane pro cizinu. Podmínky těchto osvobození ustanoví nařízení;“.

5. V § 4, č. 19, první větě vkládají se za slova „ministr financí“ slova „nebo úřad jím k tomu zmocněný“.

6. V § 7, č. 2 nahrazuje se slovo „místní“ slovy „vedlejší (místní)“.

7. V § 8, odst. 1, první větě nahrazují se slova „úroky z prodlení“ slovy „poplatek z prodlení“.

8. V § 9, odst. 2, druhé větě nahrazují se slova „které státu zaplatili při celním odbavení,“ slovy „které zaplatili celním úřadům a úřadům potravní daně na čáře,“.

9. Do § 9, odst. 6 vkládá se za první větu toto nové ustanovení: „Cena obecná jest rozhodná také pro vyměření paušalované daně (§ 19, odst. 8) v případech, kdy výrobce dodává předměty za nižší úplatu než jest jejich obecná cena ve velkém takovému podnikateli, který u něho ony předměty výhradně nebo převážně nakupuje a je v nezměněném stavu dále dodává; co se tu rozumí nezměněným stavem, ustanoví nařízení.“

10. V § 11, odst. 2 nahrazuje se za ustanovením písm. h) tečka středníkem a jako písmeno ch) připojuje se toto nové ustanovení: „ch) povolí-li tuzemský podnikatel (§ 5, odst. 2), zdaňující přijaté úplaty, zaplacení úplaty ve splátkách a zároveň si vyhradí vlastnictví k prodané věci až do úplného zaplacení úplaty, jde o dodávku, u níž daňová povinnost vzniká odevzdáním věci nabyvateli a nárok státu na daň z jednotlivých splátek lze uplatnit v době jejich placení.“

11. Dosavadní ustanovení § 12 označuje se jako odstavec 1. Do § 12 vkládá se jako odstavec 2 toto nové ustanovení:

„(2) Ten, kdo jest povinen platiti daň z dodávky nebo výkonu pro stát, státní podniky, státní fondy a pro ústavy, podniky a fondy státem spravované, jest povinen daň z takové dodávky nebo výkonu zvláště účtovat. Úřad (ústav, podnik), příslušný k pokazu, jest povinen tuto daň, přesahuje-li částku 500 Kč, dodavateli nebo tomu, kdo výkon provádí, sraziti z úplaty a zároveň odvésti na šekový účet příslušného berního úřadu ve prospěch daňového účtu dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí. Podrobnosti ustanoví nařízení. Ministr financí může po dohodě s ministrem vnitra vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení rozšířiti platnost tohoto ustanovení také na dodávky a výkony pro svazky územní samosprávy, jejich ústavy, podniky a jimi spravované fondy.“

12. V § 16, odst. 3 vypouští se druhá věta.

13. V § 16, odst. 4 vkládají se za slova „revisního odboru ministerstva financí“ slova „, pokud se týče ústředního revisního úřadu finančního“.

14. V § 20, odst. 6, druhá a třetí věta budou zníti: „Přesahuje-li poplatníkův roční předpis daně podle tohoto zákona v téže berní obci 500 Kč, zvýší se nezaplacená částka o 5%. Toto zvýšení plyne do státní pokladny.“

15. Do § 20 se vkládá za odstavec 6 nový odstavec 7 tohoto znění:

„(7) Daňový dlužník, kterému bylo za daňové období předepsáno na dani podle tohoto zákona s příslušenstvím v berní obci dohromady více než 500 Kč, nebo pouze 500 Kč či méně, avšak jehož dluh na splatné (vyměřené i nevyměřené) dani podle tohoto zákona a na předepsaném příslušenství přesahoval v berní obci na počátku daňového období částku 1000 Kč, jest povinen platiti z dlužných částek poplatek z prodlení. Tento poplatek se mu předepíše z úhrnného jeho dluhu na splat-

né (vyměřené i nevyměřené) dani podle tohoto zákona a na předepsaném příslušenství na jeho daňovém účtu, zjištěného:

1. u paušalované daně, splatné v měsíčních splátkách (odstavec 1, č. 2), vždy k patnáctému dni každého měsíce,

2. v ostatních případech vždy ke dnům 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu každého roku. Případnou-li tyto dny na neděli nebo státem uznaný svátek nebo den památný, jest pro zjištění dluhu rozhodným příští den všední. Roční úhrn sazby poplatku z prodlení jest stejný jako roční úhrn sazby poplatku z prodlení, stanovené pro přímé daně, a připadá z něho na jednotlivý měsíc (u paušalované daně splatné v měsíčních splátkách) jedna dvanáctina a na jednotlivé čtvrtletí (v ostatních případech) jedna čtvrtina. Úřad jest povinen doručiti dlužníkovi předpis poplatku z prodlení nejdéle do tří roků po uplynutí roku, ve kterém vznikl nárok státu na tento poplatek; neučiní-li tak, zaniká nárok státu na poplatek z prodlení. Jinak platí o poplatku z prodlení obdobně příslušná ustanovení o přímých daních.“

16. V § 20 v odstavci 7, který se označuje jako odstavec 8, nahrazují se slova „úroky z prodlení“ slovy „poplatek z prodlení“.

17. V § 20 se označují odstavce 8 až 10 jako odstavce 9 až 11.

18. V nadpise § 21 nahrazují se slova „Náhradní úroky.“ slovy „Přeplatek a dobropis.“

19. V § 21, odst. 2, první větě nahrazují se slova „a úroků z ní“ slovy „, dále ve věci poplatku z prodlení (§ 20, odst. 7) a dobropisu (odstavec 14)“.

20. V § 21 nahrazuje se odstavec 13 těmito dvěma odstavci:

„(13) Na dani podle tohoto zákona vyměřované berní správou, pokud se týče na jejím příslušenství, vzniká přeplatek:

1. byl-li zcela nebo z části uhrazený předpis daně (příslušenství) rozhodnutím příslušného úřadu buď úplně zrušen nebo tak snížen, že platba převyšuje zbývající předpis;

2. bylo-li placeno nad povinnost.

O vrácení přeplatku poplatníkovi hotově nebo o jeho přeúčtování platí obdobně příslušná ustanovení o přímých daních.

(14) Měl-li poplatník splatnou daň, vyměřovanou berní správou, s předepsaným příslušenstvím přeplacenou (odstavec 13), přizná se mu dobropis, pokud mu bylo za daňové období předepsáno na dani podle tohoto zákona

s příslušenstvím v berní obci dohromady více než 500 Kč, nebo pouze 500 Kč či méně, avšak jeho přeplatek (odstavec 13) přesahoval v berní obci na počátku daňového období částku 1000 Kč. Tento dobropis se vypočítá z úhrnného přeplatku na splatné (vyměřené i nevyměřené) dani podle tohoto zákona a na předepsaném příslušenství na jeho daňovém účtu, zjištěného:

1. u paušalované daně, splatné v měsíčních splátkách (§ 20, odst. 1, č. 2), vždy k patnáctému dni každého měsíce;

2. v ostatních případech vždy ke dnům 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu každého roku.

Případnou-li tyto dny na neděli nebo státem uznaný svátek nebo den památný, jest pro zjištění přeplatku rozhodným příští den všední. Roční úhrn sazby dobropisu jest stejný jako roční úhrn sazby dobropisu stanovené pro přímé daně a připadá z něho na jednotlivý měsíc (u paušalované daně splatné v měsíčních splátkách) jedna dvanáctina a na jednotlivé čtvrtletí (v ostatních případech) jedna čtvrtina. Úřad jest povinen doručiti oprávněné osobě rozhodnutí o přiznání dobropisu nejdéle do dvou roků po uplynutí roku, ve kterém vznikl její nárok na dobropis. Jinak platí o dobropisu obdobně příslušná ustanovení o přímých daních.“

21. § 22 i s nadpisem bude zníti:

„§ 22.

Vrácení daně při vývozu.

(1) Prokáže-li tuzemský podnikatel, že vyzval do ciziny v nezměněném stavu předmět, z jehož dodávky jeho přímý dodavatel nebo z jehož dovozu on sám při dovozu státu odvedl daň, má nárok, aby se mu vrátila částka ve výši daně, kterou jeho dodavatel nebo on sám státu odvedl. Tento nárok nelze však uplatniti u předmětu, kterého tuzemský podnikatel (vývozce) upotřebil k zpracování na jiný předmět nebo jako obalu, nebo kterého již použil v tuzemsku. Za takové upotřebení nebo použití se však nepovažuje, upotřebí-li tuzemský podnikatel předmětů toliko jako součástí ke spojení s jiným předmětem, aniž by tím měnil jeho povahu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahují i na tu paušalovanou daň (§ 19, odst. 8), u které podle již vydaných vyhlášek o paušalování daně jest nárok na vrácení daně podle odstavce 1 vyloučen nebo omezen.

(3) Nárok na vrácení daně podle odstavce 1 pomine, nebyla-li žádost podána do jednoho

roku po vývozu. Podrobnější podmínky vrácení daně, jakož i povinnost dodavatelovu poskytnouti vývozci doklady o tom, že daň státu byla odvedena, ustanoví nařízení.

(4) Tuzemský podnikatel má při vývozu nárok na vrácení daně, zaplacené z dodávek nebo dovozu surovin anebo polotovarů, jichž bylo upotřebeno ke zpracování na předměty, vyvezené do ciziny, nebo jichž bylo použito jako součástí při výrobě zmíněných předmětů nebo jako jejich obalu; rozsah a podmínky tohoto nároku budou stanoveny směrnicemi, které vydá vláda.“

22. Nadpis § 37 bude zníti: „Vrácení přepychové daně při vývozu.“

23. V § 42, odst. 1, první větě nahrazují se slova „s úroky z prodlení“ slovy „s poplatkem z prodlení“.

24. V § 42, odst. 5 se vypouští slova „a to okresními finančními ředitelstvími,“.

25. K § 44 připojuje se tento nový odstavec:

„(3) Jestliže při přestupku ohrožení daně (§ 41, odst. 4) nepřevyšuje částka, o níž byla zákonná daň zkrácena nebo zatajena, úhrnem částku 1.000 Kč a nečiní současně více než 15% zákonné daně, nebude obviněnému uložena trest na penězích vůbec, prokáže-li, že částku, o kterou byla daň zkrácena nebo zatajena, dodatečně zaplatil, a to nejdéle ve lhůtě vyšetřujícím úřadem stanovené.“

26. § 49, odst. 1 bude zníti:

„(1) Tento zákon platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; jsou jím nedotčena ustanovení jiných zákonů nebo nařízení, která se týkají daní podle tohoto zákona a jsou dne 1. ledna 1939 v platnosti.“

27. V § 49, odst. 3 vkládají se před slovo „rozhoduje“ slova „po případě též ve znění zákona ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n.,“.

28. V § 49, odst. 10 se nahrazují slova „dnem 31. prosince 1938“ slovy „dnem 31. prosince 1941“.

29. V § 50 nahrazují se slova „sociální péče“ slovy „sociální a zdravotní správy“.

Čl. II.

Nárok státu na úroky z prodlení a nárok poplatníka na náhradní úroky co do daně

z obratu a daně přepychové za daňová období 1938 a předcházející posuzují se i po dni účinnosti tohoto zákona podle ustanovení před tímto dnem platných, avšak s omezením, že úroky z prodlení lze předepsati a náhradní úroky lze přiznati podle ustanovení platných před 1. lednem 1939 (§ 49, odst. 3) pouze za dobu do 31. prosince 1938; místo úroků z prodlení a místo náhradních úroků za dobu po tomto dni přísluší státu výlučně jen nárok na poplatek z prodlení a poplatníkovi výlučně jen nárok na dobropis podle ustanovení tohoto zákona i co do daně z obratu a daně přepychové za daňová období 1938 a předcházející.

Čl. III.

Tento zákon platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; provede jej ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností, sociální a zdravotní správy, vnitra a zemědělství.

Čl. IV.

Ministr financí se zmocňuje, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil úplné znění zákona o dani z obratu a dani přepychové.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Kalfus v. r.

357.

Vyhláška ministra financí ze dne 24. prosince 1938

o úplném znění zákona o dani z obratu a dani přepychové.

Podle čl. IV zákona ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho účinnost, vyhláshuji upravené a pro území celého státu platné úplné znění zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, jak vyplývá ze změn provedených zákony ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a zákonem č. 356/1938 Sb. z. a n.

Dr. Kalfus v. r.

Příloha vyhlášky č. 357/1938 Sb. z. a n.

Zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky Česko-Slovenské usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.

Daň z obratu.

I. Předmět daně.

§ 1.

Zdanitelné dodávky, výkony, dovoz a vlastní spotřeba.

(1) Dani z obratu jsou podrobeny:

1. úplatné tuzemské dodávky (§ 2) a výkony (§ 3), prováděné v jakékoliv samostatné činnosti. Které dodávky a výkony se pokládají za tuzemské a co jest rozuměti tuzemskem podle tohoto zákona, ustanoví nařízení;

2. dovoz všech předmětů kromě těch, jichž dovoz jest podroben dani přepychové (§ 25, odst. 2, č. 1). Nařízením může býti stanoveno, že dovoz některých předmětů, zejména surovin, polotovarů nebo strojů, které v tuzemsku nejsou vůbec nebo v dostatečném množství vyráběny, není podroben dani. Vyhláškou o paušalování daně (§ 19, odst. 8) může býti stanoveno, že dovoz jest podroben paušálu, který nahrazuje i pravidelnou daň z dovozu, nestanoví-li vyhláška jinak. Vývoz a průvoz není podroben dani za podmínek stanovených nařízením.

(2) Nezáleží na tom, dějí-li se dodávka nebo výkon dobrovolně či podle zákonného nařízení, nebo na úřední příkaz, byly-li dodávka nebo výkon opravdu provedeny či pokládají-li se podle zákona za provedené, byla-li fyzická držba skutečně převedena či ne. Za zdanitelnou dodávku se též pokládá, nabývá-li se předmětu zástupcem nebo listinou (na př. konosamentem, nákladním nebo skladním listem, zástavním lístkem). Dani podléhají i dodávky z dražeb.

(3) Při obchodě komisionářském se zdáňuje vždy samostatně dodávka (výkon) mezi